Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ken și Angie Lake

Veneția

Traducere din engleză de Cătălin Georgescu

CORINT BOOKS

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Acum hai să vedem dacă îmi dau seama unde suntem, a spus bunicul, încruntându-se și răsucind de câteva ori harta pentru a găsi locul în care se aflau. Uite, suntem aici!

Apoi a zâmbit și a continuat:

– E destul de greu să te deplasezi prin orașul acesta. Sunt multe poduri și multe străduțe înguste.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– E frumos, bunicule, cred că aici plouă destul de des, a spus Robin.

– De ce zici asta, Robin?

– Toate străzile sunt inundate, la fel ca acasă. A plouat atât de mult săptămâna trecută, încât gurile de canal au dat pe dinafară și apa a acoperit toate străzile.

– Acestea nu sunt străzi, Robin. Acestea sunt canale, a zis bunicul. Oamenii din Veneția se folosesc de ele ca să se deplaseze, și fac asta din vremuri străvechi. Putem lua un taxi pe apă ca să mergem prin oraș.

– Un taxi pe apă? Ce e acela?

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Bunicul a arătat spre una dintre bărcuțele care pluteau pe canal chiar în fața lor. Robin a observat că are o formă foarte ciudată. Era curbată la ambele capete, iar în spate stătea un bărbat care ținea în mâini o vâslă foarte lungă.

– Sunt niște bărci mici care se numesc **gondole** și cu care oamenii se plimbă prin oraș, a zis bunicul. Iar acesta este **Marele Canal**, cel mai mare canal din Veneția.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

S-au urcat într-o gondolă, iar bărbatul acela a împins bărcuța cu vâsla. Pluteau repede pe apă.

– Cei care vâslesc se numesc **gondolieri**. Îi poți deosebi după frumoasele lor cămăși în dungi și după pălăriile de paie pe care le poartă, i-a explicat bunicul.

– Îmi poți povesti mai multe despre locul acesta, bunicule? Cum fac clădirile să plutească pe apă? a întrebat Robin.

– Ei bine, eu nu sunt cel mai în măsură să-ți explic lucrurile astea, hai să vedem ce zice cărticica aceasta.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Bunicul a scos cărticica din buzunar. A întins mâinile și a tras aer adânc în piept pentru a rosti cuvintele magice:

Cărticică, te rugăm,

Zi-ne ce vrem să aflăm,

Oameni, locuri, țări, orașe,

Informații prețioase!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Apoi s-a întâmplat ceva minunat. Cartea s-a deschis la o pagină pe care era imaginea unei biserici frumoase; apoi a început să se miște ușor, iar dintre paginile ei s-a ridicat un praf sclipitor. Deodată, din norul acela strălucitor, a apărut un omuleț nu mai mare decât un deget de-al bunicului. Era îmbrăcat în haine foarte demodate și purta pelerină. Avea o barbă lungă, părul lung și o pălărie care arăta cam ciudat. Robin și bunicul au făcut ochii cât cepele.

Omulețul s-a îndreptat de spate și a căscat, apoi le-a vorbit, în sfârșit:

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Bună! Vă mulțumesc că m-ați trezit. Cine sunteți voi?

Libris
Respect pentru oameni și cărți

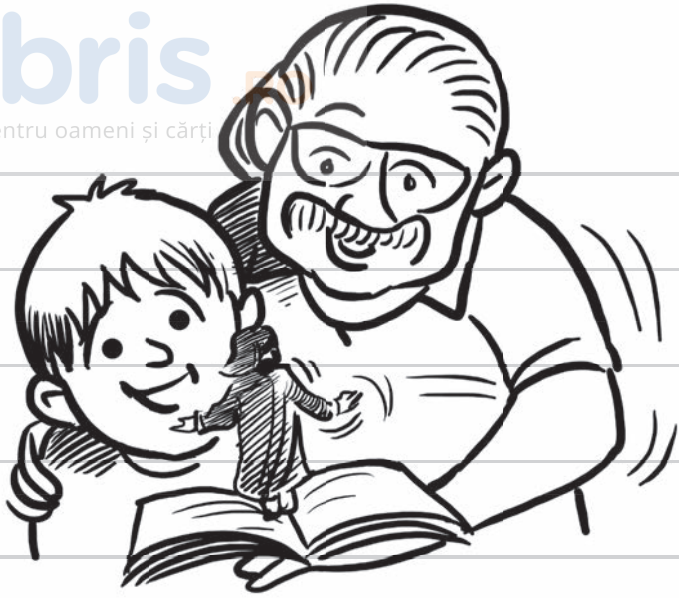

– Eu sunt Robin, iar el este bunicul meu. Dar… dumneavoastră cine sunteți?

– Numele meu este Marco Polo, a spus el. Eu sunt explorator, dar m-am născut la Veneția și am locuit aici tot restul vieții după ce m-am întors din călătoriile mele.

Și-a umflat pieptul și și-a deschis larg brațele pentru a le arăta cum făcuse el înconjurul lumii.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Da, domnule O'Polo. Bunicul meu mi-a spus câte ceva despre călătoriile dumneavoastră, a zis Robin.

– Nu, Robin, numele meu nu este O'Polo. Prenumele meu este Marco, iar numele de familie este Polo. La fel ca jocul acela cu mingea prin apă sau cel care se joacă pe teren, cu cai. Au pus numele meu chiar și unei mașini! Acela sunt eu, Marco Polo.

– Ah, bine, domnule Polo, o să încerc să țin minte asta, a spus Robin râzând.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Acum, ascultați-mă cu atenție amândoi. Nu vreau să înțelegeți ceva greșit. M-am născut aici în anul 1254, când orașul acesta era deja destul de mare și de aglomerat! Mai târziu, am călătorit la **Ierusalim** și am ajuns până în **China**. Trebuie să țineți cont că pe vremea aceea nu existau avioane, trenuri, mașini sau autobuze. Am făcut toate acele călătorii pe cai, pe măgari și chiar pe cămile! Se mergea foarte încet. M-am întors acasă, la Veneția, mai mult pe mare, prin **India**, **Malaysia** și alte țări, a spus Marco.

– Oau, domnule Polo, ați călătorit foarte departe. Ați avut și hartă la dumneavoastră? a întrebat Robin.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

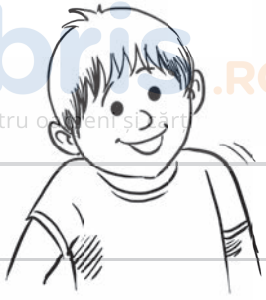

– De fapt, să știi că n-am avut, Robin. Dar când m-am întors acasă, am fost unul dintre primii oameni care au scris despre călătoriile lor și am desenat unele dintre primele hărți ale teritoriilor pe care le-am explorat. Activitatea aceasta se numește **cartografiere**.

– Un lucru foarte inteligent, domnule Polo, a spus Robin. Am desenat și noi hărți la școală. Nu e deloc ușor!

Marco a încuviințat, apoi au continuat să înaintez pe râu. Robin făcea fotografii.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Veneția arăta la fel atunci când v-ați născut dumneavoastră? Cum plutesc aceste clădiri?

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Ele nu plutesc, Robin. Dar asta e o întrebare foarte interesantă, le-a spus ghidul lor. Sper că ai creionul pregătit, bunicule.

Bunicul a ascuțit repede creionul și și-a deschis carnețelul.

– Te rog, continuă.

– Orașul e format din 118 insule, care sunt legate între ele prin canale și prin poduri. Toate acestea fac parte din **Laguna Venețiană**. Se spune că orașul a fost întemeiat acum 1200 de ani de către romani, care fugeau din calea invaziilor. Fundațiile clădirilor din oraș sunt făcute din niște **piloni de lemn** înalți și drepți aflați sub apă.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Marco ridică mâna deasupra capului.

– De lemn? Dar lemnul nu putrezește? a întrebat Robin, puțin îngrijorat și bucuros că se află într-o barcă. Ne vom scufunda?

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Marco a chicotit.

– Nicidecum, Robin! Lemnul putrezește doar atunci când intră în contact cu oxigenul, dar în Laguna Venețiană nu este prea mult oxigen, a spus el. Lemnul s-a pietrificat sub acțiunea altor minerale aflate în apă. Știi ce înseamnă cuvântul „pietrificat”?

– Mă tem că nu, a spus Robin ridicând din umeri.

– Înseamnă că lemnul s-a transformat aproape în totalitate în piatră. Așa că este foarte solid acum, a răspuns Marco.

– Pfiu! a spus Robin. Mă bucur să aud asta.